

[Handelsministeren.]

største Vanskeligheder. Vi har ikke, mig bekendt, fri Adgang noget Sted i Verden med vore Varer, og det forekommer mig, at den ærede konservative Ordfører skulde tage disse Forhold i Betragtning, naar han vil rette Bebrejdelser mod Regeringen for ikke at have fremsat Lovforslag eller for at have undladt at udarbejde Lovforslag til Afvikling af den Sag, her er Tale om. Den kan vi ikke afvikle, og den kan ingen Regering afvikle. Selv om den ærede konservative Ordfører stod i Spidsen for en Regering, vilde *han* lige saa lidt være i Stand til at afvikle det Forhold, som Regeringen hidtil har været det. De danske Varer finder ikke fri Afsætning paa udenlandske Markeder, intetsteds, tværtimod: det modsatte er Tilfældet, og det maa tages i Betragtning. Dette var Grundlaget for denne Lovgivnings Begyndelse, og det er den Dag i Dag Grundlaget for dens Opretholdelse. Det konservative Folkeparti har jo da heller ikke saa meget som antydet, paa hvilken Maade man skulde kunne komme ud over Vanskelighederne; hvis det havde været saa let at gøre det, hvis det var saa ligetil, noget, enhver kunde faa Øje paa, synes jeg, at Det konservative Folkeparti burde have ladet udarbejde virkelig positive Forslag til en Afvikling.

Den ærede konservative Ordfører spurgte mig, om der ikke var Mulighed for, at Købmandsraadet kunde vælge et Medlem til det i § 7 foreslaaede Udvalg (*Hendriksen*: De samvirkende Købmandsforeninger). Ja, ikke Købmandsraadet, for Købmandsraadet er jo foreslaaet. Jeg har ikke noget imod at ombytte Købmandsraadet med De samvirkende Købmandsforeninger, hvis man kan blive enig derom, men Udvalget vil allerede, saaledes som det nu er foreslaaet, faa 26 Medlemmer. Det forekommer mig at være et stort Udvalg, og jeg maa fraraade at gøre det større.

Det er blevet sagt under denne Debat, at Handelsstanden havde Grund til at være meget utilfreds. Ja, det er klart, at Restriktioner af den her omhandlede Art gaar ud over visse Folk inden for Handelsstanden. Der er vel ogsaa de Folk inden for Handelsstanden, som hygger sig godt under den nuværende Ordning, men det kan de, som Restriktionerne gaar ud over, naturligvis ikke trøste sig med. Som allerede nævnt af en anden æret Taler er Forholdet det, at mange andre Mennesker i høj Grad lider under de herskende økonomisk daar-

lige Tilstande, men det har ikke været muligt at træffe Foranstaltninger til Værn for en fortsat fri Import, det har ikke været muligt hidtil, og det er ikke muligt den Dag i Dag. Selvfølgelig kan man godt gøre Forsøg paa at sætte noget andet i Stedet for det, her er foreslaaet. Man kan lave en anden Toldlov, man kan opstille ligefremme Forbud, men komme bort fra Restriktionerne kan vi ikke, lige saa lidt som noget andet Land i Verden, der er berørt af Krisen.

Men vilde det nu i øvrigt hjælpe Handelsstanden, om vi kom ind paa en Toldlovgivning som den, visse Konservative er Tilhængere af? Jeg tror det ikke. I Almindelighed er Forholdet vistnok det, at Handelsstanden frabeder sig Toldforanstaltninger. Jeg har hørt adskilligt om det; naar Handelen har ladet sig repræsentere ved Henvendelser til Regeringen, har jeg paa forskellig Maade faaet Færten af, at Handelen egentlig var imod Toldforanstaltninger. Og de handelspolitiske Forhold, som vi maa tage i Betragtning, lader sig ikke tage i Betragtning paa rette Maade ved Toldforanstaltninger; det ved den ærede konservative Ordfører særdeles vel.

Det, der undrer mig allermest, er, at man fra konservativ Side stadig ivrer saa voldsomt, som man gør, mod de her foreslaaede Foranstaltninger og samtidig bebrejder Regeringen — i hvert Fald har bebrejdet den meget stærkt —, at den ikke i højere Grad, end Tilfældet er, har værnet den danske Valuta, Kronekursen. Det, de Konservative gør her, er i Virkeligheden det samme som at forsøge at blæse og have Mel i Munden paa samme Tid. Jeg har endogsaa engang faaet en Henvendelse fra Grosserer-Societetet, hvori man samtidig krævede fri Import og Kronen i Pari, eller noget i den Retning. Det er klart, at dersom vi vil værne den danske Valuta, maa der træffes importregulerende Foranstaltninger, saaledes som Verdens økonomiske Forhold nu engang former sig. Der ligger overalt i Verden en saadan Overflod af Varer parat til at blive sendt ind over vort Lands Grænser, at det vil være utænkeligt, at vi skulde kunne værgе os mod denne Syndflod af Varer uden at komme i særdeles vanskelige Forhold, undtagen ved ganske simpelt at spærre for disse Varer ved vore Grænser, enten det nu skal ske paa den ene eller den anden Maade. Vil man ikke have disse Restriktioner, saa maa man have nogle andre, saa maa man ordne det ved banktekniske Midler, men det bliver rigtignok med kolos-